

Sygn. akt VII U 2295/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Zabrocka

Protokolant: st. sekr. sądowy Alicja Jarzyna

po rozpoznaniu w dniu 16 kwietnia 2014 r. w Gdańsku

sprawy (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o wysokość składek

na skutek odwołania (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 3 września 2013 r. nr (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział

w G. i stwierdza, że w roku składkowym obejmującym okres

rozliczeniowy od dnia 01 kwietnia 2013r. do dnia 31 marca 2014r. stopa

procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązująca płatnika

składek (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w

K. wynosi 0,96 % podstawy jej wymiaru,

2. zasądza od pozwanego na rzecz wnioskodawcy kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VII U 2295/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 03 września 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. twierdził, że w roku składkowym od 01.04.2013 r. do 31.03.2014 r. stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązująca płatnika C. sp.zo.o. wynosi 1,20% podstawy wymiaru. W uzasadnieniu wskazał, iż stopa procentowa obowiązująca płatnika – (...) w okresie od 01.04.2012 r. do 31.03.2013 r. wynosiła 0,96 % natomiast z dniem 01.04.2013 r. płatnik przekształcił się w spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością – (...).zo.o. W związku z powyższym spółka od 01.04.2013 r. wskazywała błędną stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe, o czym była powiadomiona pismem

organu rentowego z dnia 22.05.2013 r. i z dnia 15.07.2013 r.,- w którym wskazano także wysokość składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującą w roku składkowym od 4/2013 do 03/2014. Dodatkowo pozwany wskazał, iż w przypadku zmiany w trakcie roku kalendarzowego formy organizacyjnej w jakiej dotychczas płatnik prowadził działalność gospodarczą i powstaniem nowego podmiotu prawnego, należy uznać mamy do czynienia z nowym płatnikiem składek na ubezpieczenie wypadkowe mimo, że takiej zmianie może towarzyszyć przejęcie wszystkich praw i zobowiązań po poprzednim płatniku składek .

Odwołanie od powyższej decyzji złożył płatnik składek, który wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez uznanie, że w roku składkowym obejmujących okres od dnia 01.04.2013 r. do 31.03.2014 r. stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązująca płatnika wynosi 0,96% podstawy wymiaru. W uzasadnieniu wskazał, iż w rozpatrywanej sprawie bezspornym jest, iż L. C. prowadziła działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe (...) i zatrudniała pracowników, odprowadzając należne składki na ubezpieczenie społeczne. W dniu 5 lutego 2013 roku L. C., jako przedsiębiorca wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej, pod w/w firmą, dokonała przekształcenia formy prowadzonej działalności w jednoosobową spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością (spółkę, przekształconą) w trybie art. 584¹ i następnych Kodeksu spółek handlowych, pod firmą (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. W ten sposób wszystkie składniki majątkowe dotychczasowego pracodawcy zostały przeniesione na w/w spółkę z o.o., a jego pracownicy zostali zatrudnieni również przez w/w powstałą spółkę. W wyniku następstwa prawnego, spółka płaciła składki w wysokości ustalonej dla swojego poprzednika prawnego - 0,96 % i złożyła w tym zakresie odpowiednie formularze.

Zdaniem odwołującego w niniejszej sprawie ma zastosowanie art. 93a § 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa, który wprost przewiduje, że jednoosobowa spółka kapitałowa powstała w wyniku przekształcenia przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną wstępuje w przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa przekształcanego przedsiębiorcy związane z prowadzoną działalnością gospodarczą, z wyjątkiem tych praw, które nie mogą być kontynuowane na podstawie przepisów regulujących opodatkowanie spółek kapitałowych oraz - zgodnie z odesłaniem zawartym w art. 31 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych - w prawa przekształcanego przedsiębiorcy przewidziane w przepisach ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, które dotyczą przekształconego przedsiębiorstwa poprzednio prowadzonego przez osobę fizyczną. Tego typu przekształcenie organizacyjno-prawne stanowi, zatem kontynuację dotychczasowego przedsiębiorstwa w zmienionej formie organizacyjno-prawnej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, która w zakresie normatywnego oddziaływania przepisów prawa jest sukcesorem prawnym osoby fizycznej tj. w rozpatrywanej sprawie L. C., która wniosła do jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wkład w postaci swojego przedsiębiorstwa, w każdym zakresie praw podatkowych, a z mocy odesłania do art. 93a Ordynacji podatkowej zawartego w art. 31 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych - także w zakresie praw i obowiązków dotyczących należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, w tym na ubezpieczenie wypadkowe. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, która jest w wymienionych zakresach sukcesorem prawnym osoby fizycznej prowadzącej tę samą pozarolniczą działalność, która wniosła, jako wkład swoje przedsiębiorstwo na pokrycie udziałów w utworzonej spółce z ograniczoną odpowiedzialnością zachowuje, zatem prawo do opłacania składek na ubezpieczenie wypadkowe według dotychczasowej stopy procentowej (obowiązującej jego poprzednika prawnego). Zdaniem powoda zmiana tej nadal obowiązującej stopy procentowej składek na ubezpieczenie wypadkowe w dotychczasowej wysokości może być dokonana tylko w razie wystąpienia okoliczności istotnych z punktu widzenia zmian ryzyka wypadkowego. Wymaga to stwierdzenia innego poziomu zatrudnienia osób ubezpieczonych, zmiany lub poszerzenia rodzaju prowadzonej działalności, które łączą się z innym poziomem występowania zagrożeń (ryzyk) wypadkowych oraz skutków tych zagrożeń, albo stwierdzenia nowych istotnych z punktu widzenia ubezpieczenia wypadkowego ryzyk, które ujawniły się w związku z przekształceniem organizacyjno-prawnym prowadzonej pozarolniczej działalności. Żadna z tego typu okoliczności nie wystąpiła w niniejszej sprawie. W szczególności w związku z przekształceniem organizacyjno-prawnym po stronie powoda nie doszło do zwiększenia liczby osób ubezpieczonych (art. 28 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych - dalej ustawa wypadkowa), ani nie została ona przeniesiona (zaliczona) do innej grupy działalności PKD ujętej w

rejestrze REGON lub że zmieniły się kategorie ryzyk wypadkowych uzależnione od wskaźników częstości zdarzeń lub zagrożeń wypadkowych, w tym ich skutków (art. 30 tej ustawy wypadkowej), które wymagały lub usprawiedliwiały podwyższenie dotychczasowej stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe z tytułu zwiększonego ryzyka wystąpienia zdarzeń lub zagrożeń wypadkowych (art. 33 ustawy wypadkowej).

Reasumując w ocenie płatnika składek, opłaca on składki na ubezpieczenie wypadkowe według prawidłowej stopy procentowej 0,96 %, ustalonej dla swojego poprzednika prawnego w trybie art. 32 ust. 1 w zw. z art. 28 ust. 2 ustawy wypadkowej bazując na zawiadomieniu ZUS o wysokości stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe z dnia 17 marca 2013 roku.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. ZUS, podtrzymał argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji oraz dodał, iż stanowisko reprezentowane przez odwołującą się spółkę jest nieprawidłowe. W ocenie organu stopa procentowa składek nie mieści się w zakresie przedmiotowym normy zawartej w art. 31 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Przepis ten odsyła do wskazanych w nim przepisów ordynacji podatkowej, ale nie w zakresie wszelkich praw i obowiązków istniejących w sferze ubezpieczeń społecznych, a jedynie w zakresie odnoszącym się do „należności z tytułu składek”. Podkreślił, iż pojęcie „należności z tytułu składek” ma w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych definicję legalną - art. 24 ust.2 stanowi bowiem, że są nimi składki oraz odsetki za zwłokę, koszty egzekucyjne, koszty upomnienia i dodatkowa opłata. Tym samym wydaje się, że wynikająca z odpowiedniego zastosowania art. 93a §1 i 2 ordynacji podatkowej, w zw. z art. 31 ustawy o SUS norma dotycząca przedmiotowego zakresu sukcesji w sferze ubezpieczeń społecznych, winna brzmieć następująco „ (...) wstępuje we wszelkie prawa i obowiązki przekształcanej osoby lub spółki dotyczące składek oraz odsetek za zwłokę, kosztów egzekucyjnych, kosztów upomnienia i dodatkowej opłaty”. Przy takim rozumieniu wskazanej wyżej normy ewentualna dopuszczalność zastosowania tzw. „ sukcesji stopy procentowej” należałoby uzależnić od zakresu pojęcia „ składka” w rozumieniu art. 24 ust.2 ustawy o SUS - oczywistym jest bowiem, że stopa procentowa składki nie jest odsetkami za zwłokę, kosztami egzekucyjnymi bądź dodatkową opłatą.

Pozwany wskazał, iż art. 4 pkt 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych jako składki definiuje „ składki na ubezpieczenia społeczne osób wymienionych a pkt 1 (a więc ubezpieczonych). Istotnym jest, iż w świetle przepisów ustawy, składka powstaje w wyniku wystąpienia określonych w ustawie zdarzeń przyszłych i niepewnych (np. uzyskania przychodu przez ubezpieczonego będącego pracownikiem, czy też prowadzenia działalności gospodarczej w danym okresie i deklarowania wynikającej z przepisów podstawy wymiaru składek). Za powyższym rozumieniem przemawia także okoliczność, iż ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych pojęcie „składka „ odnosi do składki już ustalonej (por. art. 40 ust.1, art.45 ust.1 pkt 1, art. 47 ust.4 ustawy), a nie przyszłej, która po spełnieniu ustawowych warunków może być ustalona w przyszłości. Oznacza to, iż w chwili wystąpienia zdarzenia stanowiącego podstawę sukcesji praw i obowiązków, składki za okresy przypadające po dacie tego zdarzenia jeszcze nie zostały ustalone, a więc nie powstały. Tym samym, jako nie istniejące w dacie sukcesji, nie mogą być jej przedmiotem.

Pozwany wyjaśnił, iż zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30.10.2002r o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych - wysokość stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe, jaką zobowiązany jest stosować płatnik składek ustala się na okres roku składkowego obejmującego okres od dnia 1 kwietnia danego roku do dnia 31 marca następnego roku. Wysokość stopy jest ustalana na zasadach określonych powołaną ustawą dla wszystkich podmiotów posiadających status płatnika składek na ubezpieczenia wypadkowe w rozumieniu ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. W myśl art. 27 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych - stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe ustala się na rok składkowy. Stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe dla płatnika składek zgłaszającego do ubezpieczenia wypadkowego co najmniej 10 ubezpieczonych, któremu Zakład nie ustalił kategorii ryzyka z uwagi na brak obowiązku przekazywania informacji o danych do ustalenia składki na ubezpieczenie wypadkowe - ZUS IWA, przez trzy kolejne, ostatnie lata kalendarzowe, wynosi tyle, co stopa procentowa określona dla grupy działalności, do której należy (art. 33 ust.1, w związku z art. 28 ust.2). Jeżeli płatnik składek zgłaszany jest w Zakładzie w okresie od dnia 1 stycznia danego roku do dnia 31 marca następnego roku, liczbę ubezpieczonych ustala się w oparciu

o liczbę ubezpieczonych podlegających zgłoszeniu do ubezpieczenia wypadkowego w miesiącu kalendarzowym, od którego płatnik składek został zgłoszony w Zakładzie (art. 28 ust.4). Płatnik składek zgłaszający do ubezpieczenia wypadkowego co najmniej 10 ubezpieczonych należy do grupy działalności ustalonej dla jego rodzaju działalności według PKD ujętego w rejestrze REGON w dniu 31 grudnia poprzedniego roku (art.29 ust.1). Płatnik składek zgłoszony w Zakładzie w okresie od 1 stycznia danego roku do dnia 31 marca następnego roku należy do grupy działalności ustalonej dla jego rodzaju działalności według PKD ujętego w rejestrze REGON w dniu, od którego płatnik składek jest w Zakładzie zgłoszony (art. 29 ust.2). Grupy działalności oraz przypisana im wysokość stopy procentowej składki określa załącznik nr 2 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29.11.2002r w sprawie różnicowania stopy procentowej składki na ubezpieczenie społeczne z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych w zależności od zagrożeń zawodowych i ich skutków (Dz.U. Nr 200 poz. 1692 ze zm.). Przepisy ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych stanowią, że stopa procentowa składki jest ustalana płatnikowi składek. Ww. ustawa nie zawiera przepisów szczególnych, które regulowałyby kwestię możliwości sukcesji uprawnienia do posługiwania się określoną wartością stopy procentowej składki jaka obowiązywała innego płatnika. Obowiązek posługiwania się w danym roku składkowym określoną wysokością stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe przez danego płatnika składek nie może być postrzegany jako zobowiązanie czy uprawnienie, które przechodziłoby na następcę prawnego. Obowiązek posługiwania się określoną wysokością stopy procentowej składki, ustalonej na zasadach wskazanych w powołanej ustawie wynika wprost z przepisów tej ustawy i nie jest to sensu stricto prawo czy uprawnienie przysługujące danemu płatnikowi. Organ rentowy zwrócił uwagę, iż wysokość stopy procentowej składki jaką w danym roku składkowym powinien posługiwać się płatnik jest ściśle uzależniona od cech danego płatnika składek, tj. jego rodzaju działalności, liczby zatrudnionych osób podlegających ubezpieczeniu wypadkowemu czy też od poziomu ryzyka zawodowego w miejscu pracy wyrażającego się m.in. w ilości wypadków przy pracy jakie miały miejsce u płatnika w okresie 3 lat poprzedzających dany rok składkowy (w przypadkach gdy wysokość stopy procentowej składki ustala Zakład).

Przyjmując jednak, że w pewnym sensie jest to uprawnienie, to jest ono niewątpliwie uprawnieniem zindywidualizowanym i ściśle związanym z danym płatnikiem składek, istniejącym o ile istnieje ten płatnik. Wysokość tej stopy - w zamierzeniach ustawodawcy - ma stanowić pochodną różnego poziomu ryzyka zawodowego u danego płatnika składek oraz poziomu tego ryzyka odnotowanego dla danej branży, do której płatnik należy. Przejawia się to przede wszystkim w przypadkach, gdy stopę tą ustala płatnikom Zakład na podstawie przekazywanych przez nich danych o wypadkowości za okres trzech ostatnich lat. Celem zróżnicowania wysokości stopy procentowej składki pomiędzy poszczególnymi płatnikami składek była bowiem potrzeba stymulacji płatników do podejmowania działań minimalizujących ryzyko wystąpienia wypadków przy pracy poprzez poprawę warunków bezpieczeństwa pracy. Czym bowiem większe jest ryzyko zawodowe, większa liczba wypadków przy pracy u płatnika, tym stopa procentowa składki jest ustalana w wyższej wysokości. Uznanie dopuszczalności sukcesji wysokości stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe skutkowałoby więc naruszeniem generalnej zasady, iż wysokość tej stopy ma być uzależniona bądź od rodzaju działalności płatnika albo od warunków bezpieczeństwa pracy przejawiających się w występowaniu lub niewystępowaniu wypadków przy pracy u danego płatnika.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

L. C. prowadziła działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe (...) z siedzibą w K., na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej, pod numerem identyfikacji podatkowej NIP (...). Przedmiotem działalności była produkcja obuwia, sprzedaż hurtowa odzieży i obuwia, sprzedaż detaliczna obuwia i wyrobów skórzanych prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach.

Przedsiębiorca zatrudniała pracowników i z tego tytułu opłacała składki na ubezpieczenie wypadkowe, według ustalonej przez organ rentowy stawki 0,96 % podstawy wymiaru, ustalonej na rok składkowy od 01.04.2012 r. do 31.03.2013 r.

W dniu 05 lutego 2013 r. L. C. jako przedsiębiorca wykonujący we własnym imieniu działalność gospodarczą w rozumieniu ustawy z dnia 02 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej pod nazwą Przedsiębiorstwo

Produkcyjno – Handlowe (...) „ L. C. z siedzibą w K., dokonała przekształcenia formy prowadzonej działalności gospodarczej w jednoosobową spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w trybie art. 584¹ i następnego kodeksu spółek handlowych pod firmą (...) „ spółka z ograniczoną odpowiedzialnością .

Wszystkie składniki majątkowe dotychczasowego pracodawcy zostały przeniesione na ww. spółkę z o.o., a jego pracownicy zostali zatrudnieni również przez ww. powstałą spółkę. Przedmiot działalności (...) Sp.zo. o. z siedzibą w K. jest tożsamy z przedmiotem działalności Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowe (...) „ L. C. z siedzibą w K. przy ul. (...).

Od momentu rejestracji „C. „ spółka z ograniczoną odpowiedzialnością płaciła składki na ubezpieczenie wypadkowe w wysokości ustalonej dla swojego poprzednika prawnego - 0,96 % i złożyła w tym zakresie odpowiednie formularze do ZUS.

okoliczności bezsporne, vide: odpis KRS k.26- 36 akta ubezpieczeniowe

Decyzją z dnia 03 września 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. twierdził, że w roku składowym od 01.04.2013 r. do 31.03.2014 r. stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązująca płatnika C. sp.zo.o. wynosi 1,20% podstawy wymiaru.

(vide : decyzja z dnia 03.09.2013 r. 48 verte akt ubezpieczeniowych)

Powyższy bezsporny stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy, aktach składkowych pozwanego organu rentowego, której prawdziwości i rzetelności nie kwestionowała żadna ze stron postępowania. Sąd również nie znalazł podstaw do podważenia jej wiarygodności z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie płatnika składek C. Sp.zo.o. z siedzibą w K. jest zasadne i jako takie zasługuje na uwzględnienie.

Jak już wskazano powyżej, stan faktyczny niniejszej sprawy był w całości bezsporny. Spór sprowadzał się w istocie do oceny prawnej tak ustalonego stanu faktycznego, a mianowicie do oceny czy pozwany organ zasadnie uznał, iż stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe płatnika składek C. Sp.zo.o. z siedzibą w K. w spornym roku składkowym obejmującym okres od dnia 01 kwietnia 2013 r. do dnia 31 marca 2014 r. winna wynosić 1,20% podstawy wymiaru.

Przedmiot sporu ogranicza się zatem do ustalenia w jakiej wysokości składkę na ubezpieczenie wypadkowe winien opłacić podmiot, który powstał na skutek przekształcenia przedsiębiorcy Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowe (...) „ L. C. z siedzibą w K., w jednoosobową spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w trybie art. 584¹ i następnego kodeksu spółek handlowych pod firmą (...) „ spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K..

Stosowanie do art. 93 a § 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa

(tekst jednolity DZ. U. z 2005 r. Nr 8 poz. 60) jednoosobowa spółka kapitałowa powstała w wyniku przekształcenia przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną wstępuje w przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa przekształcanego przedsiębiorcy związane z prowadzoną działalnością gospodarczą, z wyjątkiem tych praw, które nie mogą być kontynuowane na podstawie przepisów regulujących opodatkowanie spółek kapitałowych.

Natomiast na podstawie art. 31 ustawy z dnia 13 października 1998r o systemie ubezpieczeń społecznych (tj. Dz. U z 2013 r. poz.1442) przepis ten ma zastosowanie w sprawach dotyczących składek.

Godzi się w tym miejscu wskazać, iż nowopowstała na podstawie art. 93a § 4 ustawy podmiot wstępuje we wszelkie prawa i obowiązki przewidziane w przepisach prawa podatkowego oraz - zgodnie z odesłaniem zawartym w art. 31 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych - we wszelkie prawa i obowiązki przewidziane w przepisach ustawy o

systemie ubezpieczeń społecznych, które dotyczą przekształconego przedsiębiorstwa poprzednio prowadzonego przez osobę fizyczną. Tego typu uniwersalne przekształcenie organizacyjno-prawne stanowi kontynuację dotychczasowego przedsiębiorstwa w zmienionej formie organizacyjno-prawnej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, która w zakresie normatywnego oddziaływania przepisów prawa jest uniwersalnym sukcesorem prawnym osoby fizycznej, która wniosła do spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wkład w postaci swojego przedsiębiorstwa, w każdym zakresie praw i obowiązków podatkowych, a z mocy odesłania do art. 93a Ordynacji podatkowej zawartego w art. 31 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych - także w zakresie praw i obowiązków dotyczących należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, w tym na ubezpieczenie wypadkowe. Nowopowstała spółka, która jest w wymienionych zakresach uniwersalnym sukcesorem prawnym osoby fizycznej prowadzącej tę samą pozarolniczą działalność, która wniosła jako wkład swoje przedsiębiorstwo na pokrycie udziału w utworzonej spółce, zachowuje zatem prawo do opłacania składek na ubezpieczenie wypadkowe według dotychczasowej stopy procentowej (obowiązującej jego poprzednika prawnego).

Zmiana tej nadal obowiązującej stopy procentowej składek na ubezpieczenie wypadkowe w dotychczasowej wysokości może być dokonana tylko w razie wystąpienia okoliczności istotnych z punktu widzenia zmian ryzyka wypadkowego. Wymaga to stwierdzenia innego poziomu zatrudnienia osób ubezpieczonych, zmiany lub poszerzenia rodzaju prowadzonej działalności, które łączą się z innym poziomem występowania zagrożeń (ryzyk) wypadkowych oraz skutków tych zagrożeń, albo stwierdzenia nowych istotnych z punktu widzenia ubezpieczenia wypadkowego ryzyk, które ujawniły się w związku z przekształceniem organizacyjno-prawnym prowadzonej pozarolniczej działalności.

Żadnych tego typu okoliczności pozwany nie ujawnił w zaskarżonej decyzji z dnia 03 września 2013 r., ani w trakcie toczącego się postępowania sądowo – odwoławczego zainicjowanego przez płatnika składek .

W szczególności w związku z przekształceniem organizacyjno-prawnym po stronie powoda nie doszło do zwiększenia liczby osób ubezpieczonych (art. 28 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych - dalej ustawa wypadkowa), ani nie została ona przeniesiona (zaliczona) do innej grupy działalności PKD ujętej w rejestrze REGON lub że zmieniły się kategorie ryzyk wypadkowych uzależnione od wskaźników częstości zdarzeń lub zagrożeń wypadkowych, w tym ich skutków (art. 30 tej ustawy wypadkowej), które wymagały lub usprawiedliwiały podwyższenie dotychczasowej stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe z tytułu zwiększonego ryzyka wystąpienia zdarzeń lub zagrożeń wypadkowych (art. 33 ustawy wypadkowej).

W zakresie tego typu kryteriów wpływających na możliwość ustalenia wyższej stopy procentowej na ubezpieczenie wypadkowe pozwany nie wskazał jakichkolwiek konkretnych przesłanek z rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 listopada 2002 r. w sprawie różnicowania stopy procentowej składki na ubezpieczenie społeczne z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych w zależności od zagrożeń zawodowych i ich skutków (Dz.U. Nr 200, poz. 1692 ze zm.).

Reasumując wskazać należy, iż w rozpoznawanej sprawie doszło do bezpodstawnego podwyższenia stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe przy niezmiennych parametrach faktycznych i prawnych dotyczących ustalania lub różnicowania stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe.

W konkluzji, z wyżej przytoczonych względów Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w związku z cytowanymi wyżej przepisami, orzekł jak w sentencji wyroku.(pkt 1 sentencji wyroku).

W punkcie 2 wyroku Sąd Okręgowy, kierując się zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, na podstawie art. 98 k.p.c. w związku z art. 108 § 1 k.p.c. w związku z § 2 ust. 1 i 2 w związku z § 3 ust. 1 w związku z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013 r. poz. 490 z późn. zm.), zgodnie z wnioskiem płatnika, obciążył pozwanego Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. jako stronę przegrywającą, kosztami zastępstwa procesowego ubezpieczonego w wysokości 60 zł, zasądzając je w

stawce minimalnej, biorąc pod uwagę rodzaj i stopień zawilóci sprawy, nakład pracy pełnomocnika oraz jego wkład pracy w przyczynienie się do wyjaśnienia sprawy i dokonania jej rozstrzygnięcia.

SSO Elżbieta Zabrocka